

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Sp. 411, 20.10.2025

AVIZ

Biroul permanent al Senatului referitor la propunerea legislativă privind
reducerea fiscalității pe muncă pentru tineri

429, 27.10.2025

Analizând propunerea legislativă privind reducerea fiscalității pe muncă pentru tineri (b411/16.09.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5239/23.09.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D769/24.09.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reducerea fiscalității pe muncă pentru tineri. Potrivit Expunerii de motive, soluțiile legislative vizează „creșterea gradului de ocupare a tinerilor pe piața muncii, reducerea migrației externe a forței de muncă tinere, stimularea angajatorilor din sectoare strategice să creeze locuri de muncă pentru tineri, echilibrarea poverii fiscale pe muncă prin compensarea diferențelor de contribuții la bugetul de stat, consolidarea competitivității economice a României prin dezvoltarea resursei umane tinere”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Cu titlu preliminar, precizăm că în legislația actuală există unele facilități parțiale, deduceri, scutiri sectoriale, dar nu o măsură generală de reducere fiscală pentru tineri în sensul scutirilor de impozit și contribuții sociale pentru toți tinerii încadrați în muncă sub o anumită vârstă.

Totodată semnalăm că, pentru **respectarea principiului unicității reglementării** în materie, prevăzut la art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ar fi indicat ca textele propuse prin prezenta propunere să fie redactate sub forma unor intervenții legislative asupra **Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, și/sau a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât reglementările de același nivel și având același obiect să fie cuprinse într-un singur act normativ.**

Precizăm că Legea nr. 76/2002 cuprinde și măsuri privind promovarea participării pe piața muncii a unor categorii de tineri, precum cei cu risc de marginalizare socială, respectiv pentru tineri NEET. Potrivit definiției prevăzute în legea menționată mai sus, *tânăr NEET* este persoana cu vârsta cuprinsă între 16 ani și până la împlinirea vârstei de 30 de ani, care nu are loc de muncă, nu urmează o formă de învățământ și nu participă la activități de formare profesională.

5. Referitor la structura proiectului, constatăm că nu se justifică sistematizarea proiectului pe capitole, având în vedere întinderea relativ scurtă a acestuia.

Conex, în ce privește denumirea fiecărui articol, reținem că prevederile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 24/2000 dispun că numai în cazul **codurilor și al legilor de mare întindere**, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor.

Mai mult, avem în vedere și faptul că, în limbajul normativ, **aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni**, potrivit dispozițiilor art. 37 alin. (1) din actul normativ antereferit. Avem în vedere, spre exemplu, utilizarea alternativă a sintagmelor „tineri/Tinerii”, „persoanele cu vârsta de până la 30 de ani”, „tineri cu vârsta de până la 30 de ani”.

6. În ceea ce privește formula introductivă, pentru acord redacțional cu prevederile art. 42 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, textul „În temeiul art. 1 alin. (3) și (5) și art. 69 din Constituția României,

Parlamentul României adoptă prezenta lege:”, trebuie să se rezume doar la formularea „**Parlamentul României adoptă prezenta lege:**”

7. La **art. 1 alin. (1)**, în considerarea conceptului normativ potrivit căruia actele trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, dar și coroborat cu exprimarea din titlul proiectului, recomandăm următorul conținut:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege are ca obiect instituirea unor măsuri privitoare la reducerea fiscalității pe muncă pentru persoanele cu vârstă de până la 30 de ani, în scopul stimulării ocupării forței de muncă, al creșterii atractivității pieței muncii din România, precum și al reducerii fenomenului de migrație externă a forței de muncă tinere.”.

În plus, este de analizat dacă în cuprinsul prevederii de mai sus nu ar trebui să se regăsească și mențiunea „cetățeni români”, astfel cum se regăsește în cuprinsul definiției „tânăr angajat”, prevăzută la art. 2 lit. a).

La **alin. (2)**, semnalăm că norma are caracter declarativ, având în vedere că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, *„Actele normative se inițiază, se elaborează, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată, cu dispozițiile prezentei legi, precum și cu principiile ordinii de drept”*, fiind necesară eliminarea acesteia.

8. La **art. 2 partea introductivă**, dat fiind că în subsidiarul normei primare sunt prezentate definiții numai ale unor expresii, formularea „termenii de mai jos au următoarea semnificație” trebuie redată sub forma „**expresiile** de mai jos au **următoarele semnificații:**”.

La **lit. a)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă referitoare la unitatea terminologică, este necesară revederea noțiunii propuse a fi definite, respectiv „tânăr **angajat**”, astfel încât aceasta să fie corelată cu titlul legii, care se referă la *tineri*, și nu la *tineri angajați*.

Totodată, semnalăm că folosirea expresiei „angajat pe baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă” este de natură să conducă la încălcarea principiului nediscriminării, întrucât Codul muncii stabilește că raportul juridic de muncă se poate naște, spre exemplu, și dintr-un contract de ucenicie la locul de muncă.

În acest context, referitor la *principiul nediscriminării*, la paragraful 16 din Decizia Curții Constituționale nr. 657/2019 s-a precizat că „În ceea ce privește principiul egalității în drepturi, Curtea Constituțională a reținut într-o jurisprudență constantă, (...) că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție

de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (...). Curtea a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de «excludere de la un drept» (...). În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă».

La **lit. b)**, în considerarea celor menționate *supra*, precizăm că este necesară revederea și reformularea definiției expresiei „primul contract individual de muncă”, astfel încât să se asigure respectarea principiului egalității de tratament pentru toate persoanele cu vârsta de până la 30 de ani, încadrate în muncă - astfel cum sunt prevăzute în Codul muncii, precum și în legi speciale - în baza altor raporturi juridice de muncă, și nu doar a celor izvorâte din contracte individuale de muncă.

În plus, semnalăm că sintagma „indiferent de angajator” nu asigură claritatea și predictibilitatea necesare, întrucât nu se înțelege care este angajatorul la care se face referire în norma propusă.

La **lit. c)**, semnalăm faptul că, în aplicarea principiului ierarhiei actelor normative, atât stabilirea, cât și actualizarea listei domeniilor de activitate se realizează prin norme de natura legii, și nu prin hotărâre a Guvernului, astfel cum se preconizează în norma propusă. Prin urmare, în cazul în care se dorește o „actualizare” a acestei liste, acest lucru se poate realiza printr-o intervenție legislativă, respectiv de modificare sau de completare a legii, fiind necesară revederea și reformularea textului.

Totodată, semnalăm că definiția redată la **art. 2 lit. c)** pentru „sectoare strategice” nu este corelată cu norma prevăzută la **art. 4 alin. (2)** din proiect care stabilește care sunt „domeniile considerate strategice”.

9. La art. 3 alin. (1), față de acronimele „(CAS)” și „(CASS)”, întrucât acestea nu mai sunt amintite în elementele structurale subsecvente celui analizat, propunem eliminarea acestora.

Observația este valabilă și pentru **art. 4 alin. (2) lit. a)**, în cazul abrevierii „(TIC)”.

La **alin. (2)**, pentru consecvență redacțională cu textul alin. (1), sugerăm includerea expresiei „**cu normă întreagă**” după enunțul „primul contract individual de muncă”.

De asemenea, pentru rigoarea exprimării, propunem ca în loc de „sau la încetarea contractului” să figureze „sau la încetarea **respectivului contract**”.

La **alin. (3)**, partea de debut a normei este susceptibilă a fi îmbunătățită din punct de vedere al prezentării, dar și al unei exprimări care să coincidă cu exigențele de tehnică legislativă astfel:

„(3) Diferența dintre contribuțiile **sociale** datorate **potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare**, și cele efectiv reținute potrivit **dispozițiilor alin. (1) ...**.”

Totodată, pentru eficacitatea dispoziției, din punct de vedere al clarității și preciziei, propunem și evidențierea textelor legale ce vizează Codul fiscal.

10. La art. 4 alin. (3), pentru corectitudinea normei, precum și pentru evitarea paralelismului legislativ interzis de art. 16 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, se impune **eliminarea** normei, având în vedere că aceasta reia norma propusă **la art. 2 lit. c)** din proiect, concomitent cu completarea acesteia din urmă cu mențiunea „actualizării **anuale**”.

11. La art. 5 alin. (1) lit. a), semnalăm imprecizia normei prin folosirea sintagmei „nu au mai beneficiat anterior de reduceri similare”, având în vedere faptul că din textul propus nu reiese care sunt „reducerile” de care o persoană ar fi putut beneficia.

La **alin. (2)**, precizăm că norma este lipsită de claritate și predictibilitate, întrucât nu reiese în mod clar în ce constă facilitatea la care se face mențiune în norma propusă, de la care urmează să se calculeze perioada de minimum 12 luni.

De asemenea, pentru exactitate și corelare cu textul normei de trimitere, propunem scrierea expresiei „deducerile prevăzute la art. 4” sub forma „deducerile **fiscale** prevăzute la art. 4 **alin. (1)**”.

12. La art. 6 alin. (1), semnalăm faptul că începând cu data de 31.12.2023 **Regulamentul (UE) nr. 1407/2013** al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis a ieșit din vigoare, fiind înlocuit de **Regulamentul (UE) 2023/2831** al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108

din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis, care a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024.

La **alin. (2)**, pentru similitudine redacțională cu norma prevăzută la alin. (1), expresia „plafonului de minimis” va fi înlocuită cu expresia „plafonului **ajutorului** de minimis”.

13. La actuala **denumire a Capitolului IV**, sub rezerva observației formulate anterior cu privire la sistematizarea proiectului pe capitole, potrivit uzanțelor normative, aceasta ar trebui redactată sub forma „**Dispoziții tranzitorii și finale**”.

14. În ceea ce privește norma prevăzută la **art. 7**, pentru consecvență în redactare cu acte normative ce cuprind prevederi similare, propunem ca aceasta să fie reformulată după cum urmează:

„Art. 7. - În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, prin hotărâre, normele metodologice de aplicare a acesteia, elaborate de Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, cu avizul Consiliului Concurenței”.

15. Privitor la **art. 8**, prin natura conținutului său, pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate, propunem integrarea lui înaintea normei prevăzute la art. 7.

16. La **art. 9**, din rațiuni de redactare specifice stilului normativ, propunem ca expresia „la 30 de zile de la publicarea” să fie scrisă sub forma „la 30 de zile de la **data publicării**”.

PREȘEDINTE

Florin **IOBACHE**

București

Nr. 773/17.10.2025